

Nr 195.

Av herr **Bergström** i Bäckland, *med förslag till lag angående slakt av husdjur.*

I allmänhet torde inom vårt land användas vid slakt av husdjur en human slaktningsmetod dels för att ej behöva åsamka djuren onödigt lidande och dels för att kunna verkställa slakten på det mest lämpliga och tidsbesparande sättet. Då emellertid slakt lär förekomma inom landet, även om man bortser från renslakten, utan bedövning, vore en särskild lag angående slakt av husdjur väl motiverad.

Riksdagens kamrar godkände ju ock vid förra årets riksdag ett förslag till sådan lag, vilket emellertid föll genom kamrarnas olika beslut i några i förslaget förekommande detaljfrågor.

Då undertecknad vid fjolårets riksdag motionsvis framförde ett förslag, som med blott en liten ändring godkändes av andra kammaren, och då jag fortfarande hyser intresse för lagens tillkomst, vågar jag även vid detta års riksdag framföra en motion i saken. Att nu beröra de undantagsbestämmelser, som § 4 i det kungl. förslaget till förra årets riksdag innehöli, förefaller mig efter den ingående debatt, som vid denna riksdag fördes om dessa bestämmelser, onödigt.

Det förslag till slaktlag, som jag medels denna motion således vill framföra till godkännande av riksdagen, sammanfaller dels med andra kammarens beslut vid fjolårets riksdag i ärendet och dels med Kungl. Maj:ts proposition till samma riksdag med förslag till lag angående slakt av husdjur med undantag av § 4 i lagförslaget och mindre vidtagen ändring.

På grund av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen för sin del måtte besluta godkänna som lag angående slakt av husdjur bilagda lagförslag.

Stockholm den 20 januari 1928.

P. Bergström
i Bäckland.

Förslag till lag angående slakt av husdjur.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Vid slakt av husdjur skall omedelbart före blodets avtappande djuret bedövas. Utan föregående bedövning må dock fjäderfä och kaniner avlivas däri-genom att huvudet hastigt avhugges.

2 §.

Ej må vid slakt någon, som icke fyllt aderton år, verkställa bedövning, ej heller avtappa blodet eller eljest avliva djuret, med mindre det sker under upp-sikt av någon äldre; och åligger denne tillse att de med avseende å slakten gällande föreskrifter bliva iakttagna.

3 §.

Bör till följd av sjukdom eller olycksfall djur utan uppskov nedslaktas, må slakten äga rum utan iakttagande av vad i 1 eller 2 § sägs.

4 §.

Verkställes slakt för annans räkning, åligger den, för vars räkning slakten utföres, eller, där han ej är tillstädes, den, som därvid företräder honom, tillse att de med avseende å slakten gällande föreskrifter bliva iakttagna. Är skäligen anledning antaga att sådan tillsyn icke erfordras, äger vad nu sagts dock ej tillämpning.

5 §.

Överträdelse av bestämmelse i denna lag straffes med böter från och med fem till och med femhundra kronor, där ej å förseelsen följer straff enligt allmänna strafflagen.

6 §.

Allmän åklagare åligger att åtala förseelse, som i 5 § sägs.

7 §.

Böter, som ådömas enligt denna lag, tillfalla kronan. Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas enligt allmänna strafflagen.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1929, dock skall, såvitt angår slakt av ren, lagen tillämpas först från den dag Konungen bestämmer.
